

रसः

भूविभङ्गोऽनिरुद्धाहुस्फोटनतर्ज्ज्वनम् ।
आत्मावदानकथनमायुधोत्प्रेषणाणि च ।
अनुभावास्तथास्तेपक्रूरसन्दर्शनादयः ।
उग्रतावेगरीमाश्च खेदवेपथवो मदः ॥
मोहामर्षादयश्चात्र भावाः स्युर्वाग्भिचारिणः ॥
यथा,—

“क्षतमनुमतं दृष्टं वा येरिदं गुरु पातकं
मनुजपशुभिर्निर्मेयादेर्भवेद्विषदायुधैः ।
नरकरिपुणा खादं तेषां स भीमकिरीटिना-
मयमहमहद्वेदोरोमाधैः करोमि दिशं
वलिम् ॥”

वीरस्य ।

“उत्तमप्रकृतिर्वीर उल्हासकायिभावकः
महेन्द्रदेवतो हेमवर्णोऽयं वसुदाहृतः ॥
आलम्बनविभावाश्च विजेतयादयो मताः ।
विजेतयादिषेष्टादास्तत्रोद्दीपनरूपिणः ॥
अनुभावास्तु तत्र स्युः सहायान्वेषणादयः ।
व्यचारिणस्तु हृत्तमतिगन्धर्वस्तितर्करोमाशाः ॥
य च दानधर्मयुद्धैरेवया च समन्वितचतुर्हा
स्यात् ॥”

यथा,—

“सुधाः सन्नासमेते विजहित हरयः ! सुख-
श्रुक्मेभकुम्भा
युगहेदेषु लज्जां दधति परममौ सायका निष्प-
तन्तः ।

सौमित्रे ! तिष्ठ पात्रं त्वमसि नहि रथां नन्वहं
मेघनादः

किञ्चिद् भूभङ्गलीलानियमितजलधिं राम-
मन्वेययामि ॥”

भयानकस्य ।

“भयानको भयस्यायिभावः कालाधिदैवतः ।
अनीनोऽप्रकृतिः क्षणीो मतस्तत्त्वविशारदः ॥
यस्मादुत्पद्यते भीतिस्तद्वालम्बनं मतम् ।
येथा घोरतरा तस्य तद्वोद्दीपनं पुनः ॥
अनुभावोऽत्र वैवर्ण्यगद्गदस्वरभावयम् ।
पुलकखेदोरोमाश्चकम्पदिक्रिपेक्षणादयः ॥
कुगुप्तावेगसम्प्लोहसन्नासखानिदीनताः ।
शृङ्गापसारसम्प्लान्तिदलताया अग्नि-
चारिणः ॥”

यथा,—

“श्रीवाभङ्गाभिरामं सुहृदुपतति स्यन्दने
दत्तदृष्टिः

मखाहर्नि प्रविष्टः शरपतनभयाद्भूयसा पूर्ण-
कायम् ।

शर्यैरह्वावलीढैः श्रमविटतमुखभंसिभिः
कीर्णवल्गा

पश्योदयभुतलाङ्घ्रिवति बहुतरं स्तोकसुब्बां
प्रयाति ॥”

वीरमत्स्य ।

“कुगुप्ता स्थायिभावस्तु वीरमत्स्यः कथ्यते रसः ।
नीलवर्णा महाकालदेवतोऽयमुदाहृतः ॥
दुर्गं त्वमांसपिशितमेदांश्चालम्बनं मतम् ।

रसः

तत्रैव क्षमिपातादिबहोपनसुदाहृतम् ॥
निहोवनास्त्रवलननेत्रसङ्कोचनादयः ।
अनुभावास्तत्र मतास्तत्र स्युर्वाग्भिचारिणः ॥
मोहोऽपसार आवेगो आधिच मरणादयः ॥
यथा,—

“उत्तुल्लब्धोत्तुल्लब्धतिं प्रथममप्युपयुक्तेषु-
भूयांसि मांसा-
न्यग्रस्त्रिक् पृष्ठपिष्ठादावयवसुलभान्गुप्युत्तौनि
जम्बा ।
अन्तःपर्यस्तेनैवः प्रकटितदृशनः प्रतरङ्कः
करङ्गा-
दङ्गुष्ठादस्त्रिष्वंश्च स्थापुटगतमपि क्रथमय-
यमति ॥”

अद्भुतस्य ।

“अद्भुतो विस्मयस्यायिभावो गन्धर्वदेवतः ।
पीतवर्णो वस्तु लोकातिगमालम्बनं मतम् ॥
गुणानां तस्य महिमा भवेदुद्दीपनं पुनः ।
स्तम्भः खेदोऽय रोमाश्चगद्गदस्वरसंभ्रमाः ॥
तथा नेत्रविकाशाद्या अनुभावाः प्रकीर्णिताः ।
वितर्कावेगसम्प्लान्तिहर्षाद्या अग्निचारिणः ॥
यथा,

“पित्रं महानेव वतावतारः
क कातिरेयाभिनवैव भङ्गिः ।
लोकोत्तरं धैर्यमहो प्रभावः
काप्याहतिर्नूतन एव सर्गः ॥”

शान्तस्य ।

“निर्वेदस्यायिभावोऽस्ति शान्तोऽपि नवमो
रसः ॥”

तथा च ।

“शान्तः शमस्यायिभाव उत्तमप्रकृतिर्मेतः ।
कुन्देन्दुसुन्दरकायः श्रीनारायणदेवतः ॥
अनित्यत्वादिनाशेषवस्तुनिःसारता तु या ।
परमात्मस्वरूपं वा तस्यालम्बनमिष्यते ॥
पुण्याश्रमहरिश्चैततोपर्यन्तवनादयः ।
महापुरुषसङ्गादास्तस्योद्दीपनरूपिणः ॥
रोमांशाद्याचातुभावास्तथास्युर्वाग्भिचारिणः ।
निर्वेदहर्षस्मरणमतिभूतदयादयः ॥
यथा,—

“अहौ वा हारे वा कुसुमशयने वा द्रवदि वा
मणौ वा लोहे वा बलवति रिपौ वा सुहृदि वा ।
हथे वा स्त्र्ये वा मम समदृशो यान्ति दिवसाः
कश्चित् पुण्येऽरुण्ये शिवशिवशिवेति प्रलपतः ॥”
इति कायप्रकाशसाहित्यदर्पणे ॥ विशेषवस्तु-
तिस्तु साहित्यदर्पणे हतौदपरिच्छेदे द्रव्या ॥
तत्त्वशास्त्रेऽपि साधकानामुपासनाद्यौक्याय
रसाखादः रसप्रकारश्च कथ्यते । यथा,—
भैरव उवाच ।

“क्रियाकाष्प्रकथने तत्त्वं बहुतरं भवेत् ।
किष्किल्यणमेतेषां संक्षेपात् कथयामि ते ॥
कायशास्त्रे नव रसा योगे चादौ रसाः स्मृताः ॥
अष्टादशप्रकारा हि विद्यायाः परिकीर्णिताः ।
भक्तियोगे नव रसा ऋतवो विषये स्मृताः ॥

रसः

रश्माद्या रसा देवि । पञ्चपञ्चाशतः स्मृताः ।
मेदं रसानां वक्ष्यामि श्रद्धाव्यावहिता प्रिये ॥
शृङ्गारवीरकरुणहास्योद्भुतभयानकाः ।
वीरभूतः शान्तको रौद्रो नवधा कायशास्त्रके ॥
यमश्च नियमश्चैव आसनं प्राणसंयमः ।
प्रत्याहारो धारणा च ध्यानं समाधिरष्टधा ॥
योगशास्त्रे महादेवि कथिता विस्तरात् प्रिये ॥
कृन्दः पादौ च वेदस्य मुखं व्याकरणं स्मृतम् ।
शिवा प्राणं महेशानि ! हस्तौ कल्पोऽय कथ्यते ॥
ज्योतिषं देवि तन्नेत्रं निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते ।
अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसायाव्यवहारेः ॥
धर्मशास्त्रं पुराणश्च विद्या स्तोत्राश्चतुर्दश ।
आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्वश्चेति ते त्रयः ॥
अर्थशास्त्रसमायुक्ता विद्याष्टादशधा रसाः ।
मननं कीर्तनं ध्यानं स्मरणं पादसेवनम् ॥
अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यमात्मसमर्पणम् ।
इत्यं देवि नव रसा भक्तियोगे प्रकीर्णिताः ॥
सगुणत्ववनिताश्रव्यावक्तालङ्काराणि च ।
कथिताः परमेशानि विषये ऋतवो रसाः ॥
खाद्याः पचरसा गौडो मांशोक्षुफलशस्यकाः ।
एतेषु रसभावज्ञा ये ते वै रसिकाः स्मृताः ॥
लवविधिर्नृपविधिर्नृपशोधनको विधिः ।
बाह्यमानसिकौ पूजा विधिश्च परमेश्वरि ! ॥
पुरश्चर्याविधिर्देवि ! कर्मकाण्डानि पञ्चधा ।
त्रिधा लव विधिर्देवि ! प्रातः सायं दिनमध्या ॥
अनुभूय रसान् सर्वान् क्रियाकाण्डं विधाय च ।
साधकः स्थिरचित्तेन कुर्व्यात् पूर्वाभिषेचनम् ॥
इति वामकैश्वरतन्त्रे त्रयःपञ्चाशत् पटलः ॥

देवुवाच ।

“मन्त्रप्रकथनं नाथ । देव प्रकथनं कथम् ।
तत्तद्रसानां वचनेक्षितं मोहयसीव मे ॥
साम्प्रतं संशयच्छेदकारणं ब्रूहि मे प्रभो ! ॥
आचर्यास्थानमेवं हि श्रवणात् कौतुकं महत् ॥
भैरव उवाच ।

तन्त्रोक्तं वेदवाक्यं च सर्वज्ञानस्य कारणम् ।
मेदं रसानां वक्ष्यामि श्रद्धाव्यावहिता सती ॥
शृङ्गारो वीरतो ज्ञेयस्तस्मिन्ति करुणादयः ।
शृङ्गारादिष्टयादिच अपि शृङ्गारतो भवेत् ॥
शृङ्गारस्तु यदा देवो परमार्थकच्छकः ।
तदैव परमा शान्तो रुद्रत्वं संप्रपद्यते ॥
तेषां प्रकरणाद्यंशु श्रद्धा प्राणाधिके ! मयि ।
पादं विना शरीरस्य न गतिर्निर्यते प्रिये ! ॥
कृन्दसा वेदमार्गे तु प्रविशेन्न कदाचन ॥
अलङ्कारं विनाकृन्दो न शोभेत प्रियवन्दे ॥
चक्षुः परोक्षमेदः स्यात् ज्योतिःशास्त्रं तत्रैव च ।
चन्द्रसूर्यस्य यद्गणात् ज्योतिः प्रबल्यतामियात् ॥
वेदशाखा निरुक्तं स्यात् शाखाभिर्ब्रह्म जायते ।
गानकार्यं श्रवणायै भक्तिर्भवति ब्रह्मणि ॥
तदैव गानलव्यं सुखनासिकयोर्भवेत् ।
गानं विना न कृत्यं स्यात् कृत्यं गानेन जायते ॥
शिवाशास्त्रं नाटकादि शब्दव्याकरणं स्मृतम् ।
अविनाभावसम्पन्नात्तद्वयोरेव शुचिस्मृते ॥